

12 Νοεμβρίου, 1992

[ΑΡΤΕΜΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

HILLARION HOTEL ENTERPRISES LTD,

Αιτητές,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΟΥ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥ ΤΟΥΡΙΣΜΟΥ (Αρ.2),

Καθ' ων η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 271/91).

Αναθεωρητική Δικαιοδοσία Ανωτάτου Δικαστηρίου — Δικαστικός Έλεγχος — Τεχνικά θέματα — Έλεγχος νομιμότητας διοικητικής απόφασης — Κρίση σε τεχνικά θέματα ανάγεται στο ανεξέλεγκτο της κρίσης της Διοίκησης.

5

Οι αιτητές προσέβαλαν με την προσφυγή τους την απόφαση του Συμβουλίου του Κ.Ο.Τ να μην εγκρίνει την κατάταξη του ξενοδοχείου τους στην τάξη των 3 αστέρων.

Το Ανώτατο Δικαστήριο, απορρίπτοντας την προσφυγή, 10 αποφάσισε ότι:

Η εξουσία του Ανωτάτου Δικαστηρίου ως Διοικητικού Δικαστηρίου περιορίζεται στον έλεγχο της νομιμότητας της απόφασης και δεν δικαιολογείται επέμβαση σ' αυτήν όταν η επίδικη απόφαση ήταν εύλογα επιτρεπτή, εκτός αν υπήρξε πλάνη περί τα πράγματα ή το Νόμο, ή υπέρβαση ή κατάχρηση εξουσίας, που δεν υπήρξαν στην παρούσα περίπτωση. Από τα ενώπιόν μου γεγονότα είναι καθαρό ότι το Δικαστήριο δεν μπορεί να επέμβει στην ουσιαστική κρίση της Διοίκησης. Εξ άλλου και η κρίση των Καθ' ων η Αίτηση στο θέμα της κατάταξης του ξενοδοχείου είναι κρίση σε τεχνικό θέμα, που ανάγεται στο ανεξέλεγκτο της κρίσης της Διοίκησης. 15 20

Η προσφυγή απορρίπτεται με έξοδα. 25

Αναφερόμενες Υποθέσεις:

Constantinide v. Republic (1988) 3(C) C.L.R. 2375

5 *Matsas v. Republic (1988) 3(B) C.L.R. 1448*

Σταυρινός v. Δημοκρατίας (1986) 3 Α.Α.Δ. 1195

10 *Crown Insurance Agencies Ltd v. Δημοκρατίας και Άλλοι (1990) 3 Α.Α.Δ. 546*

Προσφυγή.

15 Προσφυγή κατά της απόφασης των καθ' ων η αίτηση με την οποία υποβίβασαν το Ξενοδοχείο ΑΣΤΥ στη τάξη των 2 αστέρων από την τάξη των 3 αστέρων.

A. Μάγος, για τους αιτητές.

20 A. Δικηγορόπουλος, για τους καθ' ων η αίτηση.

Cur. adv. vult.

25 ΑΡΤΕΜΗΣ, Δ.: Ανάγνωσε την ακόλουθη απόφαση. Οι Αιτητές είναι ιδιοκτήτες του Ξενοδοχείου ΑΣΤΥ, Διευθυντής του οποίου σύμφωνα με τις πρόνοιες του Περί Ξενοδοχείων και Τουριστικών Καταλυμάτων Νόμο του 1969-85, είναι ο Μιχαλάκης Αντωνιάδης.

30 Στις 23.1.90 το Συμβούλιο του ΚΟΤ αποφάσισε να υποβιβάσει το Ξενοδοχείο ΑΣΤΥ στην τάξη των 2 αστέρων από την τάξη των 3 αστέρων και γνωστοποίησε την απόφασή του στους Αιτητές με επιστολή ημερ. 5.2.90.
35 Εναντίον της απόφασης αυτής καταχωρήθηκε η προσφυγή 319/90, που εκκρεμεί για απόφαση ενώπιον άλλου Δικαστηρίου.

Αργότερα, η Επιτροπή Ξενοδοχείων του ΚΟΤ επανεξέτασε το θέμα κατάταξης του Ξενοδοχείου ΑΣΤΥ
40 και στη συνεδρία της ημερ. 13.11.90 αποφάσισε όπως το Ξενοδοχείο παραμείνει στην τάξη των 2 αστέρων (Παράρτημα Ι στην Ένσταση). Η απόφαση της Επιτροπής κοινοποιήθηκε στους Αιτητές από το Γενικό Διευθυντή του ΚΟΤ με επιστολή ημερ. 8.12.90 (Παράρτημα ΙΙ) και οι

Αιτητές στις 20.12.90 καταχώρησαν ιεραρχική προσφυγή προς το Διοικητικό Συμβούλιο του ΚΟΤ (Παράρτημα ΙΙΙ). Το Συμβούλιο του ΚΟΤ στη συνεδρία ημερ. 15.1.91 αποφάσισε ξανά να μην εγκρίνει την κατάταξη του ξενοδοχείου στην τάξη των 3 αστέρων (Παράρτημα ΙV) 5 και η απόφαση αυτή κοινοποιήθηκε στους Αιτητές με επιστολή ημερ. 5.1.91 (Παράρτημα V).

Εναντίον αυτής της απόφασης καταχωρήθηκε η παρούσα προσφυγή, με την οποία ζητείται η ακύρωσή της ως νομικά εσφαλμένης, ως γενομένης χωρίς τη δέουσα έρευνα και κατά παράβαση των κανόνων της φυσικής δικαιοσύνης, γιατί δεν δόθηκε στους Αιτητές η ευκαιρία να ακουστούν, ούτε και ειδοποίηση για τις προθέσεις των Καθ' ων η Αίτηση, ως αντιβαίνουσας στα άρθρα 23 και 29 του Συντάγματος και ως αυθαίρετης και όχι δεόντως αιτιολογημένης. 10 15

Στη γραπτή του αγόρευση ο ευπαίδευτος συνήγορος των Καθ' ων η Αίτηση, ενώ στην Ένστασή του θεωρούσε την πράξη που προσβάλλεται ως βεβαιωτική της πράξης που προσεβλήθη με την προσφυγή 319/90, δέχεται ότι δεν πρόκειται περί βεβαιωτικής πράξης αλλά περί νέας εκτελεστής πράξης, αφού έγινε μετά από νέα έρευνα και παραθέτει και τις αυθεντίες, στις οποίες βασίζει τη νέα του αυτή θέση. Ένα άλλο θέμα που ήγειρε στην Ένστασή του συνήγορος των Καθ' ων η Αίτηση είναι ότι η προσβαλλόμενη απόφαση ενσωματώθηκε στην απόφαση των Καθ' ων η Αίτηση, ημερ. 23.1.92, με την οποία ανανεώθηκε η άδεια λειτουργίας του ξενοδοχείου με κατάταξη και πάλιν στην τάξη των 2 αστέρων. 20 25 30

Θεωρώ σωστό να ασχοληθώ με το τελευταίο πιο πάνω νομικό αυτό θέμα σε αυτό το στάδιο. Αφού εξέτασα με τα επιχειρήματα ενώπιόν μου, έχω καταλήξει στο συμπέρασμα ότι η θέση αυτή των Καθ' ων η Αίτηση δεν μπορεί να ευσταθήσει. Είναι καθαρό ότι η κατάταξη του ξενοδοχείου με την απόφαση αυτή και πάλιν στην τάξη των 2 αστέρων έγινε με βάση την προηγούμενη απόφαση που προσβάλλεται με την προσφυγή αυτή και ήταν απλώς βεβαιωτική της υπό κρίση απόφασης. Εξάλλου η νέα αυτή κατάταξη αναφέρεται σε άλλη χρονική περίοδο και εφόσον σύμφωνα με το άρθρο 146.6 του Συντάγματος και 35 40

5 όπως έχει επανειλημμένα νομολογηθεί από το Ανώτατο Δικαστήριο, προϋπόθεση για να δικαιούται ο Αιτητής σε αποζημιώσεις είναι η ακύρωση της πράξης από το Ανώτατο Δικαστήριο ως Διοικητικό, η θέση αυτή των Καθ' ων η Αίτηση δεν μπορεί να ευσταθήσει και απορρίπτεται.

10 Αναφορικά με το παράπονο των Αιτητών, ότι η απόφαση αντιβαίνει το άρθρο 23 του Συντάγματος και πάλιν κρίνω ότι κάτι τέτοιο δεν συμβαίνει. Το άρθρο 23 κατοχυρώνει το δικαίωμα της ιδιωτικής ιδιοκτησίας χωρίς όμως να εμποδίζει και ούτε να περιορίζει το δικαίωμα των οργάνων της Δημοκρατίας για έλεγχο και επιβολή αναγκαίων όρων και δεσμεύσεων. Όσον αφορά 15 το άρθρο 29 του Συντάγματος, κατά την κρίση μου δεν εγείρεται θέμα στην παρούσα προσφυγή.

20 Ένα άλλο παράπονο των Αιτητών είναι ότι δεν είχε δοθεί η ευκαιρία στην εταιρεία ιδιοκτήτρια του ξενοδοχείου να ακουσθεί και να έχει κάποια προθεσμία για να συμμορφωθεί με τις υποδείξεις του ΚΟΤ. Βρίσκω ότι ο ισχυρισμός αυτός είναι εντελώς ανυπόστατος. Όπως προκύπτει από το φάκελο και την αλληλογραφία που έχει τεθεί ενώπιόν μου δόθηκε κάθε ευκαιρία στους 25 Αιτητές να ακουσθούν και να υποβάλουν τις απόψεις τους, καθώς επίσης και να συμμορφωθούν με τις υποδείξεις των Καθ' ων η Αίτηση και παρέλειψαν να το πράξουν.

30 Ορθή είναι η θέση και των δύο πλευρών ότι η εξουσία του Ανωτάτου Δικαστηρίου ως Διοικητικού Δικαστηρίου περιορίζεται στον έλεγχο της νομιμότητας της απόφασης και δεν δικαιολογείται επέμβαση σ' αυτήν όταν η επίδικη απόφαση ήταν εύλογα επιτρεπτή, εκτός αν υπήρξε πλάνη 35 περί τα πράγματα ή το Νόμο, ή υπέρβαση ή κατάχρηση εξουσίας, που δεν υπήρξαν στην παρούσα περίπτωση. (*Κωνσταντινίδης v. Δημοκρατίας*, Α.Ε. 572 ημερ. 2.12.88, *Μάτσας v. Δημοκρατίας*, Α.Ε. 674 ημερ. 14.7.88). Από τα ενώπιόν μου γεγονότα είναι καθαρό ότι το Δικαστήριο 40 δεν μπορεί να επέμβει στην ουσιαστική κρίση της Διοίκησης. Εξάλλου και η κρίση των Καθ' ων η Αίτηση στο θέμα της κατάταξης του ξενοδοχείου είναι κρίση σε τεχνικό θέμα, που ανάγεται στο ανεξέλεγκτο της κρίσης

της Διοίκησης (Ζαχαρόπουλος, Συμπλήρωμα Νομολογίας (1935-1952), Τόμος 1, σελ.42, *Σταυρινός v. Δημοκρατίας* (1986) 3 Α.Α.Δ 1195-1200, *Crown Insurance Agencies Ltd v. Δημοκρατίας και Άλλων, Προσφ.* 138/86, ημερ. 12.2.90.

5

Κάτω από το φως των πιο πάνω, δεν έχω ικανοποιηθεί ότι έχει αποδειχθεί ενώπιόν μου οτιδήποτε που να δικαιολογεί την επέμβαση του Δικαστηρίου στην κρίση των Καθ' ων η Αίτηση κατά την εκτίμηση των γεγονότων που βρίσκονταν ενώπιόν τους. Αντίθετα, προκύπτει σαφώς ότι έγινε ενδελεχής έρευνα και η απόφαση του αρμόδιου οργάνου ήταν πλήρως αιτιολογημένη. Ως εκ τούτου η προσφυγή απορρίπτεται με έξοδα εναντίον των Αιτητών.

10

15

Η προσφυγή απορρίπτεται με έξοδα.